

SETT DEN IDEOLOGISKE FOSTRINGA I SENTRUM!

RÖDE STJERNE

INTERN MEDLEMSAVIS FOR TRONDHEIM SUF

NR.:

1-70

INNHOLD:

LEDER = OM GREPET PÅ FRONTENE	3
REFERAT FRA SKOLEKONFERANSA	5
REFERAT FRA FAGLIGKONFERANSA	6
OM SALG AV KLASSEKAMPEN	7
RAFFORT OM SALG AV KK nr. 10-11/69	8
STUDIERAFFORT	9
ARBEIDSSTILEN I JULA	10
VÅRENS ARBEIDSOPTGAVER	11

LEDER:

OM GREPET PÅ

FRONTENE

"Nå spør det: hvem bestemmer linjen, den allmene retning som skal være kursen for disse organisasjonenes arbeid? Hvor fins den sentrale organisasjon som takket være nødvendig erfaring makter å utarbeide denne felles linje, og ikke bare det, men takket være at den har den autoritet som skal til for dette, også er i stand til å få alle disse organisasjonene til å sette denne linjen ut i livet for å oppnå enhet i ledelsen og hindre virvar?"

En slik organisasjon er proletariatets parti."

J.V. Stalin: Om partiet - Leninismens grunnlag

Vi har allerede i dag flere organisasjoner som er nødvendig for proletariatet si utvikling, et ledd i proletariatet sin kamp mot monopolkapitalen. Disse organisasjonene er avhengig av SUF med si utvikling, og av SUFml sitt arbeide. Slike organisasjoner er i dag Solidaritetskomiteen for Vietnam og kampanjen Norge ut av NATO.

Det har ettehvervt blitt klart for en god del kamerater i Trondheims-laget at de kloke ord av kamerat Stalin ikke har blitt fulgt i den grad det er nødvendig. Det er på det rene at jobbinga i frontene har i all hovedsak ikke vært tilfredsstillende.

Det har sjølsagt blii begått en masse feil, men vi kan bare se på de viktigste; FNL-gruppestyret har etter vår mening dårlig kontakt rundt om på skolene. De har ennå ikke fått igang FNL-grupper ved f.eks. Ugla og Rosenborg, der situasjonen ei stund var ganske lys. Men gruppene har først stagnert og siden degenerert. En annen ting som tyder på dårlig

kontakt, er at det kommer få folk på salgsaksjoner, stands o.l., folk som sikkert har kommet hvis de hadde blitt pressa litt.

En annen ting som er betegnende for situasjonen i dag er den dårlige propagandaen for FNL-arbeidet innad i forbundet. Dette gir seg utslag i endel liberalisme når det gjelder stands, FNL-studier og møter blant vanlige SUF(m-l)ere og ggså blant folk som til og med sitter i ledelsen for FNL-gruppene.

Den største feilen, den vi kan hovedfeilen, er at det ikke er etablert en fraksjon innafor FNL-styret. Dette er nødvendig til tross for at det bare er en ikke-SUFer der. Det er svært viktig og nødvendig at SUFera får diskutert og lagt opp sakene skikkelig før de har et styremøte i FNL-gruppene, slik at arbeidet kan flyte nogenlunde bra, og slik at man ikke blir sittende og diskutere detaljer. Taktikken i FNL-gruppene må tas nøye opp på fraksjonsmøtene, og den må legges opp i samband med lagsledelsen i SUF.

forts. neste side

Kinas kommunistiske parti er kjernen i ledelsen for hele det kinesiske folket. Uten denne kjernen kan sosialismens sak ikke seire.

Så vidt vi kan forstå har det ikke vært noe slikt møte ennå. Årsaken til dette er den dårlige kontakten med lagsledelsen.

Dette var kort og summarisk de feila som har blitt gjort i en av de frontorganisasjonene vi har.

Så må vi begynne og analysere hvem det egentlig er som har hovedskylda for at disse feila er begått, og hvordan de har oppstått.

Hovedansvaret for at arbeidet i Trondneim har blitt ført på den måten det har blitt, må ligge på ledelsen av SUF(m-1), nemlig styret i laget. Styret har ikke til fulle forstått si stilling i forhold til andre organisasjoner, en nøkkelstilling i kampen mot monopolkapitalen.

Det er styret som må ta hovedskylda for at det ikke er danna en SUF-fraksjon i FNL-styret. Dette skulle styret for lenge siden ha innsett. Styret skulle forlengst ha oppretta en bedre kontakt med SUFera i FNL-styret, slik at de heile tida kunne ha visst hva som foregikk, slik at lagsledelsen kunne ha lagt opp en riktig taktikk for fraksjonen innafor FNL-styret. Den dårlige

kontakten har medført at f.eks. valget av nytt styre i FNL-gruppene nesten ikke ble diskutert i lagsstyret, og f.eks. diskusjonen om de to som satt i FNL-styret og samtidig jobba i trykkeriet om hvilken hovedoppgave de skulle ha, kom altfor seint.

Også når det gjelder arbeidet i KNUAN, så må det rettes kraftig kritikk mot lagsstyret. Det har ikke påsett at KNUAN-styret i det hele tatt jobba. Styret har heller ikke sørga for salgsaksjoner av noen art av Fritt Norge, til tross for at det har blitt retta appeller fra AU til lagsstyrene om at salget av dette bladet var og er svært viktig, faktisk en av forutsetningene for at KNUAN skal bli en levedyktig organisasjon.

Styret har ikke oppfatta seg som politisk ledende organ på alle felter, og har ikke forstått å handle etter formann Mao si anvisning om at "...når alt kommer til alt, innebærer ledelse to hovedoppgaver: å gi ideer og å utnytte kadrene på beste måte."

Styret vil med dette ta en kraftig sjølkritikk, og så snart som mulig prøve å rette på feila.

REFERAT FRA SKOLEKONFERANSEN

Skolekonferansen i jula tok for seg hva som er taktikken og strategien i skolearbeidet, og som en del av dette nødvendigheten av fraksjoner på skolene.

Det ble foretatt en kritikk av skolearbeidet som vi har hørt før. Feilen med dette skolearbeidet var at det ikke var staka opp en linje i skolearbeidet fra sentralt hold, slik at vi ikke visste hva det skulle kjøres på, og hvordan aksjoner skulle utnyttes. Arbeidet innskrenka seg til streben etter aksjoner for aksjonenes egen skyld. Mange ganger klarte vi faktisk å få til aksjoner, men vi klarte aldri å utnytte dem. Dette grunna seg i at vi nettopp ikke hadde ei linje i skolearbeidet, vi hadde ikke forstått nødvendigheten av fraksjoner, og vi hadde ikke noen forståelse av taktikken og strategien i skolearbeidet.

Skolen tjener til å opprettholde den økonomiske basisen i samfunnet, den er en del av overbygninga. Etttersom den økonomiske basisen forandrer seg, så må også skolene forandre seg etter denne. Dette skjer i dag særlig ved strukturrasjonaliseringa i skolen; 5-dagers skoleuke, økt arbeidspress, nye karaktersystem og slike ting som at elevene sjøl må betale bøkene i gymnaset. I Norge så har dette skjedd gjennom slike ting som Gjeldsvikkomiteen og Steenkomiteen.

Denne strukturrasjonaliseringa i skolen er et ledd i den strukturrasjonaliseringa som foregår i hele samfunnet i dag, og som sjølsagt ikke tjener det norske folket.

Hovedmotsigelsa i skolen i dag er en del av motsigelsa mellom det norske folket og monopolkapitalen. Vi må forstå at monopolkapitalen er hovedsida i denne motsigelsen, og for at elevene skal klare å komme på offensiven, så må de forene seg med arbeiderklassa og de breie lag

av folket, styrte monopolkapitalens herredømme i samfunnet, og opprette en skole som tjener folket og ikke slike skoler som så og si bare tjener seg sjøl (jmfr. Forsøksgym.)

Denne hovedmotsigelsen sitt brennpunkt er strukturrasjonaliseringa i skolen. Det er da naturlig at det er dette vår propaganda og agitasjon bør dreie seg om og grundig behandle. En del av denne propagandaen og agitasjonen bør vi allerede nå begynne å kjøre ut, men en del krever også undersøkelse og studium.

Det første stadium for å klare dette har vi allerede vært gjennom, nemlig danninga og konsolideringa av fraksjonene, selv om det ennå blir begått en del mistak også nå når det gjelder arbeidet på skolene. (f.eks. byråkratisk elevrådsarbeid)

Skolekonferansa fastslo at det var propagandaen og agitasjonen som var den eksterne hovedoppgava til fraksjonene. Når det gjelder forholdet mellom propagandaen og agitasjonen, så må propagandaen gjøres til hovedsida. Dette gjøres ved at Røde Garde nå må priproteres på skolene samtidig som salget forbedres. Prioriteringa av forbundets viktigste materiell blir nå:

1. Røde Garde, 2. Til Kamp, og
3. Klassakampen. (Dette betyr sjølsagt ikke at Klassekampen skal nedtrappes.)

Til slutt litt om det organisatoriske ved skolekonferansen: Skolekonferansen var dårlig forberedt. Skoleutvalget i Oslo hadde ikke sendt ut materiell om hva som skulle tas opp på skolekonferansen. Det var endel gruppediskusjoner, men gruppelederne var ikke blitt informert på forhånd, dette ga seg sjølsagt utslag i diskusjonene. Jeg mener at det mangla et punkt på dagsorden: nemlig om ståa i skolerarbeidet for SUF(m-1) i dag.

forts.s.

REFERAT FRA FAGLIGKONFERANSEN

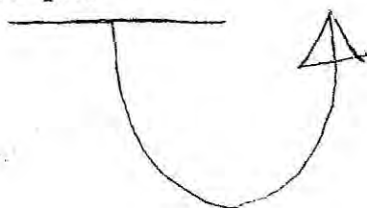
"Belært av mistak og tilbakeslag er vi blitt klokere og greier sakene bedre. Det er vanskelig for noe politisk parti og for noen person å unngå mistak, men vi bør gjøre så få som mulig. Når vi har gjort en feil, bør vi korrigere den og, dess bedre jo raskere og grundigere vi gjør det. "

Fagligkonferansens ramme dreide seg om disse tre vesentlige spørsmål:

- Faglig Utvalgs undersøkning av situasjonen for å kunne ta ei riktig leiing.
- Erfaringene i arbeidet - kritikk/sjølkritikk.
- Diskusjon av linja.

Denne artikkelen er beregna som ei oppsummering av konferansa, grunnlaget for det videre arbeidet her i byen.

STUDIENE OG DET FAGLIGE ARBEIDET.
SUF(m-1) har stilt seg to hovedoppgaver: Den interne, studiene, og den eksterne, propagit. De indre oppgavene er overordna de ytre oppgavene. Det faglige arbeidet er en av de ytre oppgavene. At studiene er overordna vår faglige aktivitet, vil si at vi trenger skolering i mlmt, for å føre ut ei korrekt linje i det faglige arbeidet. Fagligkaderenes erfaringer viser at studier av grunnsirkelen har ført til framgang i arbeidet, men det er ensidig å betrakte en ting som bare god, for det stemmer ikke med kjennsgjerningene. Grunnsirkelen har sine mangler som gjør seg gjeldende, også på det faglige område: politisk økonomi, front, Stalin, revisjonismen, den norske arbeiderklassas historie, partibygginga. Dette er vi blitt klar over og er i ferd med å rette på.

PARTIBYGGINGA OG FRONTARBEIDET

SUFml har sidestilt faglig arbeid med skole- og studentarbeid i de ytre oppgavene. Dette henger sammen med forbundets utvikling til et reint ungdomsforbund, hvis ytre oppgaver i hovedsak blir arbeid blant skoleelever og studenter.

De marxist-leninistiske arbeidsgruppene, som skal danne grunnstammen for det kommunistiske forbundet, må etterhvert ta et fast grep om det faglige arbeidet for å løyse denne motsigelsa. Der eliké arbeidsgrupper fins, vil etterhvert SUFml lagets fagligarbeid sentrereres om salg av KK og spreing av løpesedler, mens kadarbeidet vil bli arbeidsgruppas fremste oppgave. Lagets faglige arbeid må altså underordnes arbeidsgruppas ledelse.

Hovedoppgava i det faglige arbeidet i den nåværende ettappa i m-l-rørslutvikling, er å knytte til oss de mest framskredne i massene. Hva innebærer dett for spreinga av KK og løpesedlene? Når det gjelder KK, er det viktigere å knytte kontakten med leserne, enn å auke opplagstallet. Dette er en allmen feil som er blitt gjort, men som vi nå etter hvert er i ferd med å rette på. Ad løpesedler, er den allmene feilen at løpesedlene ikke er blitt grundig gjennomdiskutert på forhånd, slik at kameratene ikke har vært i best mulig stand til å føre fram linja i løpesedlene. Denne feilen har også gjort seg gjeldende her, men vi har hovedsak klart å rette dem opp. I fagligfrontarbeid har vi ikke noen vesentlig erfaring, som i første rekke skyldes mangel på faglige kadre. For ikke å gjøre feil i

forts. s.8

OM SALG AV KLASSEKAMPEN

Vi arbeider fram mot en sosialistisk revolusjon der arbeiderklassa og andre progressive lag av folket styrter borgerskapet, overtar den politiske makta og oppretter sin egen stat - proletariatets diktatur.

For å kunne føre kampen mot herskerklassa på en effektiv måte er det nødvendig med en ledelse - en organisert tropp. Denne troppen er det kommunistiske partiet som framfor alt må være arbeiderklassas fortropp. Etersom de arbeiderpartiene vi har hatt i Norge nå fullstendig har blitt redskap for den herskende klassa må fortroppen organiseres - partiet dannes på nytt. Dette ser vi som vår første hovedoppgave.

Klassekampens to viktigste oppgaver er å trekke til oss framskredne elementer og spre m-1-propaganda til så breie lag av folket som mulig. Dette viser at Klassekampen går inn som en viktig del av arbeidet for å nå det første målet vårt.

I den situasjonen vi står i idag med relativt liten kontakt på arbeidsplassene, må vi satse mest på dørsalg. Gjennom det sørger vi for at KK blir spredd omfattende og systematisk. På denne måten når vi mye folk, og vi knytter fast kontakt med de mest progressive folka.

Det er imidlertid en del kamerater som i praksis kvier seg for å selge på dørene. Dette kommer kanskje av at de synes det er ekkelt og at de har hatt dårlige erfaringer. Erfaringene har i det hele tatt vært utvekslet altfor lite på dette område. Vi vil derfor ppøve å oppsummere det spinkle vi har å bygge på.

Cellene bør kanskje ha egne salgsområder for samla aksjoner, selv om de ikke bør gjøre dette uten å tenke seg om. Sympatisørene skal jo trekkes mer og mer med i salget, og dessuten er det ganske mange som misliker å selge alene. Disse kan da gjerne selge sammen i hverandres

områder, hvis det ikke egner seg for cella å ha spesielle områder for samla salgsaksjoner.

For at kjøperne ikke skal tro at dette er en hvilken som helst slags drittavis er det ofte lurt å fortelle litt av det viktigste av innholdet. Dette lønner det seg å tenke gjennom på forhånd og selvfølgelig aller helst snakke med andre kamerater om det - i det minste de man eventuelt selger sammen med. Det er inspirerende å utveksle hvordan reaksjonene er innimellom om man selger sammen med andre. Bestemme seg for å ta annehver inngang f.eks., i stedet for å dele området i to. Dette betyr ikke at vi skal slutte helt med egne faste områder, men vi må sette i gang enkelte tillemplingstiltak slik at alle blir fortrolig med dørsalg.

Det har blitt vedtatt omtrent 8 ganger at vi skal legge nye merke til dem som kjøper. Allikevel er det ganske mange som ikke gidder å tenke over vedtaket. Men det er mange ting som tilsier at vi bør gjøre det. Vi kan jo ikke regne med at vi skal selge i det samme distriktet hver eneste måned resten av livet, og da ville det være ganske flott om den som av en eller annen grunn tok over fikk ei liste av oss med de erfaringer som er gjort. Vi ville være en ganske håpløs organisasjon dersom de nye kameratene måtte gjøre erfaringene om igjen. Dessuten er det ganske greit for eksempel cellelederne å vite nøyaktig hvem som til enhver tid kjøper avisa slik at man har både kartotek og anledning til å lage nøyaktige - og riktige - statistikker over stabiliteten i salget.

Den feilen som kanskje er mest utbredt ennda, er at vi unnlater å komme i kontakt med de som prøver å få igang en samtale med oss. For framtoda må vi belage oss på å drive litt mer med det. Vi må også selv ta initiativet til å få igang

forts. s. 8

RAPPORT OM SALGET

KK NR. 10-11

Salget av dette nummeret av KK var prega av at jula nærma seg. I realiteten hadde vi mindre enn to uker til rådighet før det var upassende å renne ned folk. Allikevel har vi klart å selge 800 eksemplarer.

Etter å ha tenkt igjennom om kameratene har mye eller lite å gjøre er det klart at dette må betegnes som svært bra. Men det er noen som ennå ikke har forbdra sine borgerlige vaner, og som i stedet for å gjøre arbeid ynder å la de andre kameratene gjøre alt arbeid, for eksempel av det eksterne arbeidet. Disse liberalistene oppfordres til å studere s. 298 i sitatboka.

Tallmessig oversikt:

	NR. 10/11	NR. 9
Midtbyen:	74	85
Østbyen:	126	86
Vestbyen:	140	144
Strinda:	73	73
Dørsalg i alt:	413	388
Skolefraksjonene:		
Katta:	20	29
Ringve:	20	25
Strinda:	11	10
Salg på skoler i alt:	51	64
arbeidsplasser:	23	28
løssalg i byen:	74	39
distriktet:	5	9
løssalg NLAT:	6	39
Moholt stud. by:	15	69
Berg stud. by:	20	32
Samfundet:	0	29
Kjente, enkeltpers.		
osb.:	27	86
stand, NTH:	147	97
Løssalg fra kontoret:	20	30
SOLG I ALT:	801	879

Dørsalget går framover. Sjøl om Midtoyen i løpet av høsten konsekvent trapper salget ned, har vi en økning på 25 fra forrige gang. Salget på dørene utgjør nå for første gang over halvparten av KKenesom blir spredd i Trondheim.

Salg på studentbyene gikk naturlig ned som følge av at både kjøpere og selgere dro på juleferie. Kameratene som har tilknytning til NLAT viser stadig mindre interesse for spredning av m-l-propaganda blant studiekameratene sine. Erfaringene fra stand på NTH viser at markedet er større enn vi tidligere trodde.

Rapporteringa var ikke fullstendig sist, og har slett ikke blitt bedre. Det eneste som i det hele tatt har levert rapport² er to celler og en skole. Dette er uholdbart dersom vi i det hele tatt skal dra noen systematiska erfaringer av salget.

OM SALG AV KK forts.

Samtaler - f.eks. ta opp forrige num er med de som har kjøpt før. Dersom vi har en lang prat med noen, og ikke får solgt, kan vi ikke alltid kalle den tida for bortkasta. Det er jo også en måte å drive propaganda på.

Overfor er det bare trukket opp generelle retningslinjer for hvordan dørsalget bør foregå. Virkelige resultater vil vi oppnå først når vi har innarbeida metoden med å utveksle erfaringer fra salget bedre!

FRAM FOR TILLEMPING AV METODEN MED UTVEKSLING AV ERFARINGER!

FRAM FOR NOYAKTIGE OVERSIKTER FRA SALGET!

FAGLIGKONFERANSEN forts.

arbeidet må vi stadig diskutere taktikken og ivrig benytte oss av m-l-m i arbeidet.

Fagligkonferansen vedtok en instruks for fagligkadrene, som vil bli tatt opp når den er blitt ferdigredigert og utsendt.

Lønnsoppgjøret vil også bli tatt opp på et seinere måte, sammen med MLAG.

STUDIERAPPORT

FRA TRONDHEIM SUF(m-1) FOR DESEMBER 1969

Studiene i Desember konsentrerte seg om de tre siste møtene i grunnsirkelen. Studiene på møte 7,8,9, gikk glatt da problemene var gjennomdiskutert på studieledermøter, og emnene var ganske grundig diskutert blant medlemmene fra før. Utbyttet på disse møtene, om partiet og statem var stort. Folk fikk en mye klarere forståelse for analysen av disse spørsmåla. Møtene var utbytterike - det oppstod ikke noen forvirring - men spørsmåla i møtet om revisjonismen krevde kjennskap til rev. utvikling. - USA-imperialismens integrering i norsk økonomi er vel også litt lite behandla.

I desember mnd. var det også studiemøte om Albania. Intensjonen var at kameratene skulle bruke det de hadde lært, spesielt under materialismen (basis - overbygning - revolusjoneringskampanja i Albania). Innleiinga blei ikke lagt opp ut fra dette formål, men tok opp sosialismens oppbygging i Albania generelt. Møtet var lærerikt og svært inspirerende for kameratene. - et meget nyttig internt propagandamøte.

Grunnsirkelen er altså avslutta, men alle spørsmåla i Grunnsirkelen er ikke tilstrekkelig utdypet, og det vil bli noen korrigeringsmøter i Grunnsirkelen.

Kameratene har tilegna seg endel m-1-teori, og teorien har blitt forsøkt anvendt i praksis. Dette har utvikla kameratenes klassestandpunkt men i den siste perioden av Grunnsirkelen har det meldt seg en tendens som må tas ad notam. Kameratenes arbeidsstil har ikke utvikla seg som i begynnelsen av studiene i Grunnsirkelen. En ser liberalismen blomstre i stedet for at den forsvinner mer og mer. Årsaken bunner tildels i at laget organisasjonsstruktur ikke er i samsvar med kvalitativt økt klassestandpunkt og arbeidsoppgaver. Kameratene har ikke anledning til å utvikle seg som kader stort lengre med den organisasjonsstrukturen laget har i dag.

Og: uten en hard kampstil er det umulig å bevare en fast og riktig politisk orientering.

Stud. Sek i Trondheim SUFm1

SKOLEKONFERANSEN forts.fra s.5
Altså var det endel kritikkverdige punkter ved konferansen, men i all hovedsak kan en si at konferansen tok for seg det nødvendigste for utviklinga av skolearbeidet.

ET EKSEMPEL TIL ETTERFØLGELSE FOR ALLE KAMERATER.

Kamerat Te [redacted], en tidligere axpuist, synte på siste celle møte i Sibir-cella at han hadde innsatt sine feil og gikk inn for å rette på dem. Under punktet med innsamling til cellekassa slengte han 20 kr. på bordet med følgende kommentar: "Ølpengan går den uka her". Kamerater, lær av kamerat Te [redacted]'s eksempel. Hjelp til med å ta et fast grep over økonomien i forbundet.

ARBEIDSSTILEN I JULA

like før jula ble laget ferdig med grunnsirkelen og medlemmene har i tiden grunnsirkelen blitt gjennomgått, tilegnet seg en del av teorien. Hvorfor er m-l teorien blitt studert? Jo, for at SUF(m-l)erne skal a vende på skapende vis i praksis. Hvor var så påvirkningen i jula? Gav den proletære ideologien som folk forutsettes å ha tilegnet seg utslag i praksis? - Var arbeidsstilen i jula av proletær karakter?

Arbeidsoppgavene i jula var følgende:

1. Studiemøter.
2. a) Salgsaksjon på KK fra SUF-huset.
b) Salgsaksjon på For Vietnam fra FNL-ktr.
3. Arbeid hos H.
4. Generaloppyrdding på SUF-huset.

Hvordan ble arbeidsoppgavene løst?

1. Det ene møte som ble avholdt om Albania var inspirerende og pol. bra. Men instillinga på forhånd ("Møtet må ikke bli for langt - da blir det ikke tid til å "syllle") 2 kunne spolert hele møtet.
2. Etter en del pukking på folket ble de siste 20 KK solgt.
b) For Vietnam-aksjonene ble fiasko grunnet dårlig eller manglende oppmøte.
3. Kam. H jobber seg omtrent ihjel på huset. SUF(m-l)ere lovet å jobbe på huset når de fikk tid. Kan en ikke stole på en kamerats ord? Eller var folka så trengt i jul, at ingen, absolutt ingen (bortsett fra 2-3 stk) fant å kunne avse noen formiddagstimer?
4. Generaloppyrddinga falt i fisk. Grunn: Oppryddinga skulle starte kl. 12.00. Ledelsen for oppryddinga starta da, ingen innfant seg før kl. 13.30. og de som da

kom var ganske uvillige til å gjøre det de ble satt til.

- Alle-punktene viser at folk ser dette som et offer å løse oppgaver for SUF(m-l). I stedet for ubekvemme oppgaver synes folkene i jula å foretrekke behageligere geskjefter som å feste, sove lenge om morran, tilbringe halve døgnet på SUF-huset - uten å anvende tida på skapende vis, men til å rote ut veggavisene, ødelegge 2½ tapetrull ved å skrive på limsiden, kjøpe brus uten lov, og etterpå bare slenge flaskene rundt om på SUF-huset, og å diskutere en masse skitt.

Hva viser arbeidsstilen i jula?

Jo, at i Tr.heim SUF(m-l) henger det igjen en mengde borgerlige ideer og en sær borgerlig arbeidsstil.

Borgerlig arbeidsstil vil si at en arbeider ut fra individuelle interesser, at arbeid som ikke tjener en selv er offer, at en ikke sjølstendig utfører arbeid til felle-Skaps beste.

Borgerlig arbeidsstil undergraver SUF(m-l). Hvilken arbeidsstil tjener SUF(m-l)?

Den proletære.

Den proletære arbeidsstilen innebærer at en anvender m-l teorien på skapende vis, at en viser revolusjonær sjølstendighet, at en er villig til å ta på seg arbeidsoppgaver og at en løser dem med entusiasme. Konkret vil det si for Tr.heimslaget at kamerater viser større interesse for å holde SUF8huset i orden, at en i stedet for å stenge på SUF-huset i timesvis, driver sjølstudium, driver massearbeid blant partiløse kamerater o.s.v.

KAMERATER, FORBEDRE LAGETS ARBEIDSSTIL.

Styret.

"Alle våre kadrer, hvilken rang de enn innehar, er folkets tjenere, og i alt vi gjør skal vi tjene folket. Hvordan skal vi da kunne nøle med å kvitte oss med noen av våre dårlige karaktertrekk?"

"Oppgavene for 1945" (1944)

"Hva er arbeid? Arbeid er kamp. Vi har vansker å overvinne og problemer å løse på disse stedene. Vi reiser dit for å arbeide og kjempe for å overvinne disse vanskene. En god kamerat er den som er ivrigst til å reise dit hvor vanskene er størst."

"Om Tsjungking-forhandlingen" (1945)

VÄRENS ARBEIDSOPPGAVER

Mao Tsetung lærer oss at vi må ha en hovedoppgave, og vi må prioritere de underordnede oppgavene. Dette har gang på gang i forbundets historie vist seg å være en riktig arbeidsstil.

"SUFml's hovedoppgave er studiene i marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning" (Fra vedtak på SUFm-1's 6. landsmøte.) Studiene forklarer oss hvorfor det ene eller andre tiltaket er nødvendig, dette er noe vi forstår så snart vi klarer å anvende det vi har lært gjennom dem til å gjøre sjølstendige analyser på en levende måte. Derfor er de forutsetninga for alt annet arbeid, og må være hovedoppgaven.

Det indre arbeidet er overordna det ytre, fordi hele den norske marxist-leninistiske rørsle og SUF(m-1) befinner seg i en oppbyggingsperiode. Før vi kan kaste oss ut i klassekampen med all vår kraft, må vi være best mulig rusta og forberedt. Skal vi kunne lede massene, må vi først få skikk på oss sjøl.

Forutsetninga for dette er først og fremst at vi retter på våre gamle feil: kvitter oss med restene av den småborgerlige arven vi tok med oss fra SF. "Hovedmotsigelsen i SUF(m-1) går mellom - på den ene sida - det store flertallet av forbundets medlemmer som ønsker å stille seg på m-l-m si grunn, og - på den andre sida - rester av den småborgerlige arven fra SF" (AUs beretning til SKs 2. plenum).

Hvordan løser vi denne motsigelsen og blir kvitt arven? Sjølsagt først og fremst gjennom studiene. Men videre arbeider vi også med en kampanje for å korrigere (rette på) de mest alvorlige feilene i ideologien og arbeidsstilen vi har å dras med: korrigeringskampanjen (før kalt rektifiseringskampanjen). Den demokratiske sentralismen, som i hovedsak blei innført i forbundet i høst, må virkelig innarbeides på alle områder, særskilt når det gjelder fraksjoner m.m. Uten en fast og disiplinert organisasjon blir det umulig å gjennomføre annet arbeid. Videre må vi sikre forbundet mot klassefienden - og dette blir spesielt viktig akkurat nå, da vi står foran nyopptak av medlemmer og nye utvidelser av bevegelsen. Forbundets nye kamerater og nye nett ser vi helst at klassefienden får nesa si oppi bare i minst mulig grad. Til sist må vi sørge for at forbundet virkelig får en trygg og sjølstendig økonomi. Den indre prioriteringa mellom disse punktene gis av den revolusjonære kampens behov: for det første må organisasjonen være sterk, for det andre må medlemmene være trygge, for det tredje må organisasjonen helst ha en sunn økonomi. Alt dette er så å si "opprydningarbeid": det dreier seg om gammelt skrot som skal ryddes vekk, en gang for alle, for at m-l-rørsle i Norge virkelig skal kunne være verdt namnet. Dette er altså saker som i hovedsaka vil bli ferdig med ganske snart - sjøl om vi sjølsagt vil "pusse opp" også i framtida.

Den siste delen av det interne arbeidet er sympatisørarbeidet. Partibygginga krever at nytt, friskt blod trekkes inn i rekkene, derfor må dette også regnes til det interne arbeidet.

Eksternt er "...forbundets viktigste oppgave, spre propaganda og agitasjon" (vedtaket om de viktigste oppgavene fra det 6. landsmøte). Formann Mao lærer oss at før vi foretar en politisk framrykning, må vi forberede et gunstig politisk klima gjennom prop/agit. Som studiene fostrer kadrene ideologisk, fostrer prop/agit massene, og danner grunnlaget for alt annet eksternt arbeid.

forts. neste side

Partibygginga blir v arens viktigste framstøt. Dette betyr ogs a at arbeidet m d   omforme SUF(m-1) til et virkelig kommunistisk ungdomsforbund   ordets, mest, allsidige betydning må begynne. Kraftene må sette inn der ungdommen finnes : på lærestedene, skoler og universitet. Det faglige arbeidet vil mer og mer falle inn under partibygginga, bortsett fra de stedene der partibygging utenom SUF(m-1) foregår, og SUF(m-1) har endel krefter i bedriftene. Her må fagligarbeidet samtidig, likestilt med skole- og studentarbeidet.

Nå er det ikke nok at det bare arbeides på lærestedene. Skal arbeidet få noen mening, må det ikke drives i hytt og v r, men etter forbundets linje. SUF(m-1)s prinsipper om at indre arbeid er viktigere enn ytre arbeid, og at disiplin og fasthet er nødvendig, må gjennomføres, det må drives fraksjon. I det  ksterne arbeidet må likeledes prop/agit settes i ledelsen. Og arbeidet må gjennomføres på grunnlag av SUF(m-1)s skole- og studentpolitikk (og fagligpolitikk). Dette krever at vi gjør grundig arbeid med   utvikle den politiske linja på disse områdene, og at medlemmene virkelig setter seg inn i den og fører den ut i livet - ellers blir det hele virkningsl st.

Forbundsarbeid er viktigere enn frontarbeid. De kommunistiske organisasjonene tar opp alle folkets interesser på lang sikt, mens frontene er organisert omkring endel interesser på kort sikt (i hvert fall kortere enn kommunistorganisasjonene). Alle erfaringer viser at "uten et sterkt SUF(m-1), ingen sterk front".

Samtidig må ikke frontene undervurderes. "Vi ser frontene som svært viktig for frontene og rørsla" Dannelsen av (valgte) klasseorganer som star utenfor partiene er den beste formen. For enhetsfrontens opprettelse, utvidelse og styrking i de breie massenes dypeste skikt..." "Bare sånne organer kan gjennom enhetsfrontbevegelsen omfatte ogs a den v ldige, uorganiserte massen av arbeidende, kan fremme utviklinga av massenes initiativ i kampen... og på grunnlaget av dette fremme utdanningen av kadre - og tallrike arbeideraktivister for enhetsfronten - f tre hundre og tusentalls partil se bolsjeviker i de kapitalistiske lande" (sitert   AUs beretning til SKs 2. plenum).

I-frontene ser vi for tida et strekt oppsving. Mange nye folk kommer til fra de partil se massene, de utvikler seg og blir modne for et revolusjonært syn gjennom studier og politisk arbeid. Vi må gå til disse folk og f rene oss med dem, ikke oppføre oss byråkratisk eller likogyldig overfor dem og la dem gå for lut og kalt vann, men hjelpe dem framover og arbeide beskjedent og tolm dig sammen med dem. "Bare på denne måten kan vi vinne tillit og utvikle de riktige metodene for ledelse. Arbeidet med frontene og de partil se massene i og omkring dem, vil bli en stadig viktigere oppgave i tida framover, ettersom forbundet utvikler en stadig mer allsidig virksomhet i ungdommen.

Hole den prioriterte lista må sees ut fra målsettinga for v arens hovedfremst t : partibygginga. Klarer vi   ruste oss med l os tenning gjennom studiene, rydde vekk gammelt skrot, trekke inn nytt blod, og styrke det  ksterne prop/agit-arbeidet og røttene i massene, så vil vi sikkert ogs a kunne vinne store framganger for m-1-rørsla i arbeidet fram mot det kommunistiske arbeiderparti!

AU - P. 5